

Voor een ontwerp op de prominente plaats tussen de twee nieuwe appartementencomplexen heb ik gekeken naar wat een passende vormtaal zou zijn en tegelijk ook binding heeft met de locatie waar het komt te staan. Een verbinding tussen het verleden en het heden. Een figuurlijke vertelling van het lokale verhaal.

“De Jonkvrouw van Zesgehuchten”

Een gestileerde statige vrouwenfiguur: de fysieke verschijning van de naam van de locatie. Met een statige houding kijkt zij over het toernooiveld. Haar haren wapperend in de tijd die aan haar voorbij raast. De haast van de toekomst.

Dat wat haar draagt en haar gewaad lijkt te zijn, zijn in feite zes pijlers.

De zes pijlers welke ook de basis vormen voor de wijk Zesgehuchten.

Een verwijzing naar de historie en tegelijk laat het zien hoe zij samen één geworden zijn.

Van een afstand vormt het de statige jonkvrouw één geheel.

Wie echter dichtbij gaat kijken ziet aan de basis van de pijlers, aan de binnenzijde van het werkstuk, de huisjes en boerderijen van Zesgehuchten terug. De basis van de pijler, de basis van de wijk. Een extra laag voor de belangstellende kijker.

Vormtaal

Ik heb gekozen voor een gestileerd figuur. Teruggebracht naar een aantal uitgesproken strakke lijnen, maar zonder de herkenbaarheid en menselijkheid van de Jonkvrouw volledig te niet te doen. Het beeld heeft een statige verticale houding, maar door de schuinite van het gewaad en het wapperende haar toch een bepaalde dynamiek. De ruimte tussen de pijlers maakt dat het ondanks het formaat toch licht aandoet. De verticale houding zoekt aansluiting bij de opgaande muren van het appartementengebouw. En tegelijk breekt het los van de andere elementen die al op de locatie aanwezig zijn en vooral een vlak karakter hebben.

Het werkstuk wordt volledig uitgevoerd in cortenstaal